

Кіровоградська область
бібліотека ім. М. М. Крушельницької
Ім. М.

ТОВАРИШУ секретар комсомольської організації школи! Комсомольці десятого «В» на урочисті збори, присвячені підписанню Рапорту XXV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу з'явилися повністю. Відсутніх немає. Наш девіз: «Тільки в праці — життя і краса!»

Дзвінки голоси комсоргів наповнюють тишу актового залу.

Під звуки маршу пропливає залом червоний прапор. Так, при ньому, почесному свідку всього шкільного життя буде відбуватися ця урочиста подія. Він був в залі, коли кожного з присутніх тут комсомольців приймали до лав ВЛКСМ, при ньому тепер вони звітуватимуть про ви-

довий десант на вулиці Калішова, приурочений до 100-річчя з дня народження першого всеросійського старости, постійний патруль в парку імені Пушкіна, суботники на території заводу «Укрспільгосптехніка». Крім цього — 121 година проведена на пускових об'єктах дев'ятої п'ятирічки в будівельному управлінні «Житлобуд» комбінату «Кіровоградважбуд». І трудова вахта на честь XXV з'їзду в підшефному колгоспі імені Щорса Кіровоградського району — 300 тонн насіннєвої картоплі перебрали старшокласники, допомагаючи трудівникам села.

За кожним рядком — багатогранне життя, за кожним підписом — бентежні серця юних. Серця, сповнені бажання вносити свою частку у велику справу — будівництво комуністичного суспільства. Вони зараз сидять за шкільними партами. І щоб завтра змогли повністю віддати Батьківщині свої знання, повинні сьогодні наполегливо їх здобувати. Ось рядок з Рапорту: «В школі діє штаб «За Ленінське ставлення до навчання». За ним — пости взаємодопомоги, довгі години в бібліотеці, цікаві предметні гуртки, наукове товариство «Знання». А ось підписи: Олена Скрипник, Василь Смотренко, Надія Олещук, Наталя Шикот, Віталій Неделько, Валентина Ткаченко, Світлана Профатіло. В них — тільки підміні знання. «Успіхами в навчанні і труді зустрінемо XXV з'їзд КПРС» — так називався комсомольський збір, що проходив на початку навчального року. Тоді брали зобов'язання. А тепер — ці успіхи записані в Рапорті.

Наш девіз: «Якщо тобі комсомолец ім'я — ім'я кріпко ділами своїми!» — лунають голоси комсоргів. Саме ділами довелось своє право на підпис Рапорту Ленінського комсомолу в числі перших комсомольців четвертої школи.

Рівняння на прапор! І знову в міцних руках плыве червоний прапор. Вони завжди рівняються на нього. І тому — попереду.

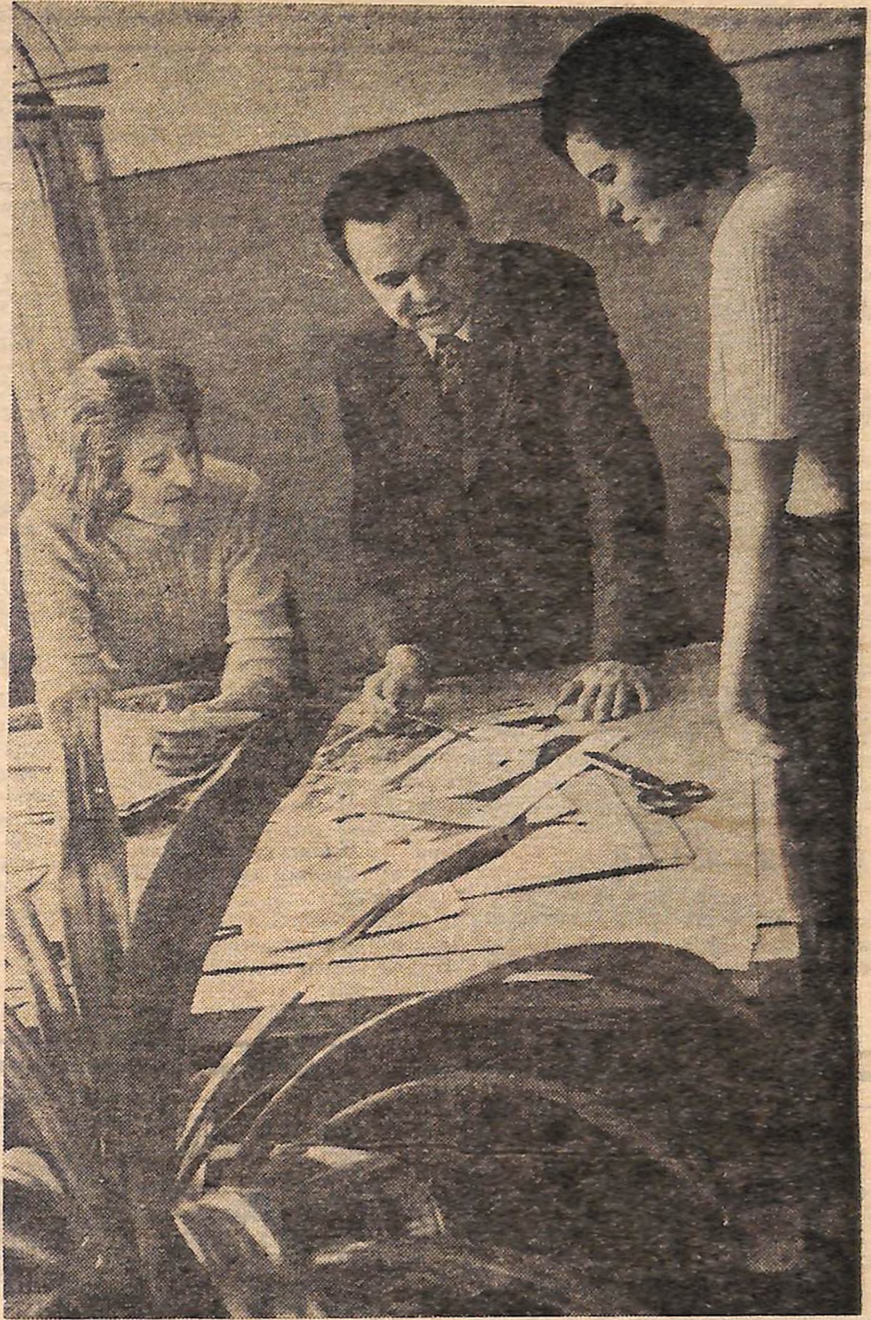
Н. ПАСТУШЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Кіровоградська середня школа № 4.

**ВЧИТИСЬ
КОМУНІЗМУ**
Твій комплексний план

ПІДПИС ПІД РАПОРТОМ

конання своїх зобов'язань. Міцно тримають його юначі руки, чітко карбує кров прапороносця школи учень десятого «В» Василь Смотренко. Протягом тієї години, що триватимуть збори, його призв'яже ще не раз лунає в залі. Саме коли він егавитиме свій підпис в Рапорті, урочиста тиша залу вибухне оплесками. Зауважатимуть оплески і коли член Кіровоградського райкому комсомолу Леонід Баранов вручатиме йому почесний значок ЦК ВЛКСМ «За відмінне навчання», і коли він прийме з рук директора школи Володимира Тимофійовича Самбурса грамоту, якою нагородив його обком комсомолу за участь у п'ятій трудовій чверті «Мій труд впливає в труд моєї республіки». Тож, не даремно стоїть підпис Василя Смотренка під Рапортом комсомольської організації Кіровоградської середньої школи № 4. Кращим з кращих, тим, хто вислав свій особистий рядок в нього, була довірена ця почесна місія. Їх імена назвали суворатестаційна комісія на громадсько-політичній атестації — останньому етапі Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя».

Ім було чим звітувати, оцим школярам з комсомольськими значками на грудях. Адже це їх школа була ініціатором змагання «Зразковому місту — зразкову школу». В Рапорті є такий рядок: «Комсомольці школи відпрацювали 138 годин на благоустрою міста». А за ним — тру-

**ПАЛЬТО, ЯКЕ ХОЧЕТЬСЯ
В ДЯГНУТИ**

Незабаром новий вибір підє консьєр. В експериментальному цеху прикрасливо обговорюють модель пальта моделер-конструктор Галина Ваїна (зліва), начальник цеху Олександр Семенов і моделер-конструктор Валентина Шевченко.

Розповідь про них читайте на 2-й стор.

ПІДСУМКИ ОГЛЯДУ

Нещодавно Кіровоградський міський комсомол підбив підсумки огляду конкурсу на кращий молодіжний гуртожиток. Серед робітничих осель перше місце завоював колектив гуртожитку № 1 комбінату «Кіровоградважбуд», друге — № 2 тресту «Кіровоградськбуд», на третьому — четвертий гуртожиток заводу «Червона зірка».

Крайню доміацію студентів визнали гуртожиток № 1 інституту сільськогосподарського машинобудування, друге та третє місце завоювали учні медичного училища та машинобудівельного технікуму.

ПРОДІАТІ ВСІХ КРАІН, ЄДНАТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОМУНАР

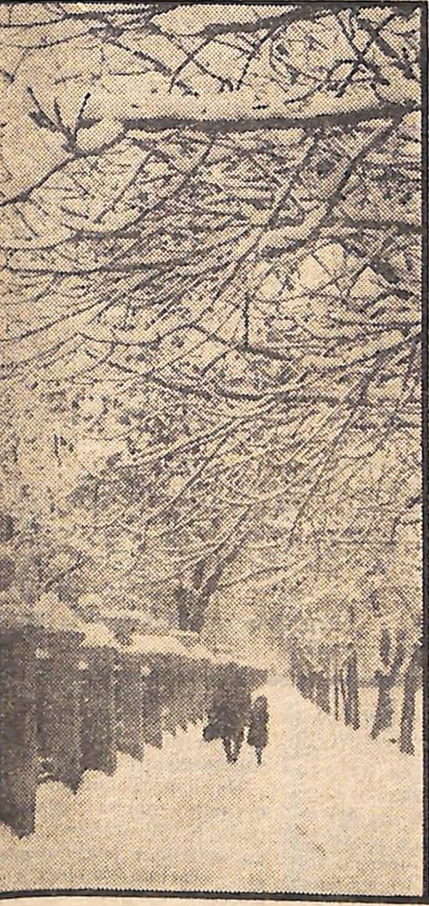
Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVII
№ 14 (2118).

31 СІЧНЯ
1976 р.
Ціна 2 коп.

Зима-чарівниця. Фото В. КОВПАКА.

ЛИСТИ В РЕДАКЦІЮ

Пліч-о-пліч наука і праця

З глибоким схваленням сприйняв постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання в 1976 році колектив науковців та студентів нашого інституту. На кафедрах і в студентських групах зараз йде обговорення цього важливого документа. Наш вклад у загальну справу, як визначено в проекті ЦК КПРС до XXV з'їзду партії — це максимальне підвищення ефективності навчального процесу, наукових досліджень, прискорення впровадження їх результатів в народне господарство.

Вуз за минулу п'ятирічку підготував понад 3 тисячі висококваліфікованих спеціалістів, здатних розв'язувати сьогодинні завдання прискорення технічного прогресу. На 300 тисяч карбованців шороку науковці інституту виконували розробку нових машин і апаратур лише для нашої області. Кафедра автоматизації виробничих процесів, наприклад, разом із спеціалістами Дніпропетровського і Тернопільського комбайнових заводів взяла участь в розробці і впровадженні автоматів водіння бурякозбиральних машин. На лапах країни 70 тисяч комбайнів обладнані цими автоматами, а річний економічний ефект їх експлуатації склав понад 2 мільйони карбованців.

Нові, значно вищі зобов'язання, беруть співробітники інституту на 1976 рік. На кожен затрачений в минулій п'ятирічці на наукові дослідження карбованець, одержано три карбованці прибутку.

В планах колективи кафедр зазначають конкретні резерви дальшого зростання цього економічного показника. Нині науковці працюють разом із спеціалістами заводу «Червона зірка» над розробкою нових модифікацій сівалки СУПН та скороченням строків впровадження їх у виробництво.

Г. НОСОВ,
ректор Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, доктор технічних наук, професор.

ПРОДУКТИВНІСТЬ ЗРОСТАЄ

Прагнення працювати з подвійною енергією для досягнення величезних завдань, визначених на десяту п'ятирічку, викликає постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання.

На перед'їздіській вахті кожен член нашого екіпажу трудиться ударно. Середній нормовиріботок довели до 130 процентів за зміну, закономірні пального на 20 карбованців. Під особливим контролем у нас — зростання продуктивності праці. За минулий рік цей показник збільшився на 4 з половиною проценти. Попередні підрахунки свідчать, що за перший місяць нового року він зріс ще на півпроцента.

Л. ТЕРТИЧНИЙ,
бригадир комсомольсько-молодіжного екіпажу тепловоза № 8 вантажно-транспортного управління комбінату «Олександрівугілля».

З турботою про кадри

Відбувся пленум Онуфріївського райкому комсомолу з порядком денним: «Завдання районної комсомольської організації по дальшому поліпшенню підбору, розстановки і виховання кадрів».

З доповіддю виступив перший секретар РК ЛКСМ України М. І. Кочерга.

В обговоренні доповіді взяли участь: секретарі комсомольських організацій колгоспу «Росія» Р. Головаченко, кінзаводу — Іван Удовичий, секретар вчительської комсомольської організації Павлівської СШ О. Коваленко, групкомсорг автогаража колгоспу «Путь Октября» І. Хлібутін, директор Онуфріївської СШ М. О. Доліна, пропагандист гуртка комсомольської політосвіти К. Репецька.

У роботі пленуму взяв участь і виступив секретар Онуфріївського райкому Компартії України О. Г. Кравцов. Взяв участь у роботі пленуму перший секретар обкому комсомолу О. О. Скічко.

В обговореному питанні пленум прийняв відповідну постанову.

Не припускаємо без обговорення, навіть, нятяку «Алого парусу» «Комсомолки» з цієї проблеми. Школа працює вже чотири роки, збираємося 1—2 рази на місяць.

Та про самоосвіту, мабуть, треба поводити розмову окремо. Ми ж торкаємося тих питань, які важливі для свідомого навчання взагалі.

А ПОЧИНАЄТЬСЯ З УРОКУ

Не лише навчання з уроку, а й самоосвіта. Саме тут дається поштовх до того, що може стати не тільки інтересом, а й покликанням.

Головне: якщо ти на уроці не відсиджуєш 45 хвилин, а відповідально працюєш 2700 секунд, то набуваєш тих самих навичок і умінь, яких ми вже частково торкалися і про що збираємося поводити мову.

Від тебе, учня, залежить як заглиблюєш ти розуміння те, що опрацьовується, як скористаєшся спілкуванням з людиною, яка знає більше тебе і готова передати тобі не лише свої знання, але й досвід оволодіння ними. І якщо ти чогось не береш, то вінеш сам. Мабуть, настане час, коли пожалкуєш, що взяв мало, менше, ніж міг. Це не мої передбачення. Після останнього дзвінка про це пишуть десятикласники.

УМІННЯ СЛУХАТИ

Ні, це не таке вже й просте умінь. Далеко не достатньо тихо сидіти на уроці. Потрібно не тільки слухати, а й чути, не тільки чути, але й (закінчення. Поч. в номерах за 24, 27 та 29 січня).

сприймати. І це не лише по відношенню до того, що саме слухати.

— Слухай, якщо цікаво, — сказав якимось учнем.

— А ти зумій слухати, коли й не цікаво.

Справді, хіба ж кожна тема з будь-якого предмета захоплює гострим сюжетом? Чи ж можна від кож-

Не піду з уроку, не зрозумівши чогось.

„ЗАПИТУЙТЕ МЕНЕ...“

Не тільки школу, а й інститут (Кіровоградський, сільськогосподарського будівництва) закінчила Софія Скляр, працює інженером. А й досі пам'ятаю.

Софія писала легко, правильно. А по кілька разів підходила («щоб не забути»): — Ви мене, будь ласка, усно запитуйте. Розгублююсь, коли викликаєте. Треба ж цей страх подолати...»

З мого погляду — це зразок свідомого ставлення не лише до засвоєння знань, а й чітка життєва позиція: йти не по легкому шляху, а по крутій доріжці. Не брати того, що легко (часом саме по собі) дається, а в чому зустрічаєш опір. Дотримуватися і одночасно переборюєш в собі негативне, слабину.

ПРО ІНШЕ

Чим більше пишу, тим виразніше бачу, що треба сказати ще. Перелік дуже великий: як працювати над підручником, і як вести записи, як оволодіти умінням бачити і занотувати побачене. Варто б розповісти про картотеку і маргіналії, про роботу над кількома джерелами і про користування бібліографічними довідниками. А потім, як писав Твардовський — «за дальною — даль».

А. РЕЗНІК,

директор Гайворонської СШ № 5.

УРОК, ЯКИЙ НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ

БЕСІДИ ПРО НАВЧАННЯ

ного вчителя вимагати, щоб він був визначним оратором, лектором? Далеко не кожен вчений читає лекції захоплююче. Вміння слухати і полягає в тому, що воно проявляється незалежно від якості лекції. Спробуємо розчленувати це умінь.

Вміння слухати — це одночасно й вміння розуміти, запам'ятовувати, виділяти головне, відкидати другорядне. Без цього нічого й думати про конспектування. Іще одна якість: виявляти своє ставлення до почутого.

Коли я запитав того ж Сашка Пилипенка, як він встигає за півтори години виконати домашні завдання, він відповів:

— Та я з уроку йду і все знаю.

До РАДІСНИХ подій звикнути можна. Та все ж кожного разу таку подію переживаєш по-новому. Ось чому схвильовано зустріли в Кіровоградському швейному об'єднанні звістку про присвоєння п'яти виробам державного Знака якості. Нові пальти, атестовані найвищою якістю, створили модельєри експериментального цеху головного підприємства. Звідси згодом почнеться вироблення їх в серійне виробництво на конвейері. А сьогодні йдуть останні приготування до цієї відповідальної події. Модельєри-конструктори Валентина Шевченко і Галина Ваніна — автори відзначених виробів — хвилюються як перед новим екзаменом.

Сьогодні колектив швейного об'єднання йде в числі перших, хто виборює високу якість своєї випущеної продукції. За прикладом колективу промисловості Львівської області з початку року на головному підприємстві почав діяти відділ комплексного управління якістю, який очолює молодий спеціаліст Володимир Мельник. Образно нову службу можна назвати штабом, під контролем якого знаходиться весь виробничий цикл — від перевірки тканини до пакування готових пальт. І всієї спеціалісти нового відділу відслідковують підтримку і допомогу комсомольських пос-

ПАЛЬТО, ЯКЕ ХОЧЕТЬСЯ ВДЯГНУТИ

тія якості. Таке співробітництво дає плідні наслідки особливо на ділянках, де найбільше працює молодь. А у вигранні весь колектив: зараз усі виробники швейного об'єднання поступають у магазини, атестовані тільки вищою і першою категорією.

Варто постояти і подивитись, як працюють контролери в швейному цеху № 5, щоб зрозуміти, який заклад поставлено тут найменшому прорахунку на конвейері. До другої години дня, наприклад, Г. Т. Курлова, Г. Ф. Карлюгіна, В. М. Турецька повернули на дрібну доробку п'яту частину пальт, але ті, що віддали пакувальникам, — найвищої якості.

Ось чому директор виробничого об'єднання О. О. Палійчук по праву вважає: почесні п'ятикутники п'яти новим виробам — трудової перемоги на честь XXV з'їзду КПРС не лише експериментаторів, а всього колективу швейників.

На фото вгорі: ударну хвату в переддзвінські дні цеху колектив швейного цеху № 5, випускниця Кіровоградського МПТУ № 4 Галина Горбунова (на фото справа) працює на розмітці пройма жіночого зимового пальта. Вона щодня перевіряє виробничі завдання. Ці нові моделі нещодавно у Києві атестовані найвищою оцінкою — державним Знаком якості.

Фото В. Ковнака.

ПЕРЕД СЛУЖБОЮ СОЛДАТСЬКОЮ

Питання підготовки молоді до служби в Збройних Силах СРСР були підняті на обласній нараді, в роботі якій взяли участь працівники районних і міських військових комісаріатів, навчальних закладів ДТСААФ,

системи профтехосвіти, обласної.

Аналізуючи стан справ в місті Кіровограді та Кіровоградському районі, виступаючи підкреслювали, що останнім часом значно поліпшилась діяльність дтсаафівських та комсомольських активістів в справі військово-патріотичного виховання юнаків. Створено Музей

та куточок бойової слави, оформлено стенди «КПРС — організатор і вихователь радянських Збройних Сил», «Комсомол у Великій Вітчизняній війні», «Герої громадянської та Великої Вітчизняної воєни», систематично проводяться зустрічі з Героями Радянського Союзу. В більшості загальноосвітніх шкіл обладнані військової кабінети, класи технічної підготов-

ки. Такий досвід в СШ № 5, 9, 14, 23, Великобайрацькій СШ Кіровоградського району, МПТУ № 4, морській школі ДТСААФ.

Але були виявлені і недоліки, особливо під час заняття з вогневої підготовки. Прорахунки — через відсутність тирів, спортивних майданчиків. Нерідко і фа-

хівці, яким доручено виховувати допризовну молоддь, мають низькі знання.

На нараді виступила заступник голови обласного комітету Є. М. Чабаненко. Вона звернула увагу керівників шкіл на покращення навчально-матеріальної бази.

ДІМ З ОРКЕСТРОМ,

на звуки якого прибували юнаки та дівчата з Павлівки та Сverdлівки

...Погожого вихідного дня з цього затишного будиночка линула музика. Та виходили звідти зосім не збуджені чи розхвилювані музикою, а сумні, загніблені в себе, люди. Горьке, нещастя і... музика?..

Ні, це відбувалося чергове зібрання євангельських християн-баптистів. У Павлівці та Сverdлівці представників цього «братства» чимало. А до чого тут музика? — здивується читач. До того, що сектантські верховоди вишукують все нові й нові методи залучення до свого віровчення інакомислячих (читай: не представників «братства»). Як же бути з молоддю? — довгенько розмірковують. Літні люди й так, мовляв, нікуди не подінуться. Самі ж брали участь у ремонті молитовного будинку, вкладли купували витяжні вентилятори, меблі й інше устаткування. Та молодь — остеронь: не йде до секти. А вона, ой як потрібна їм, щоб передавати свої догмати, прилучати до віри, бо старі — «недовговічні», яка з них користь?.. І голоси деренчать, і активність не та.

Ага, у Павлівці клуб погано працює, художнього керівника довгий час нема (ні функції за сумісництвом виконує кіномеханік), молодь з роботи — та по хатах, — радіє пресвітер. Отже, доки в районному відділі культури роками підшукують художнього керівника, доки комсомольська організація когоспу імені Жданова «виношує і розробляє» заходи щодо організації змістовного дозвілля молоді, доки ведуться дискусії про діяльність гуртків художньої самодіяльності, «брати» й «сестри» хуленко придбали музичні інструменти для душевного заспокоєння та ефективного впливу на всевишнього (швидше ж гріхи відпустить та слово боже в істину перетворить).

І прибувались тепер до молитовного будинку разом з немічними старими, сільські хлопці та дівчата. На славу оркестру...

— Хіба ми заради віри в бога йдемо туди? — дивується Ніна Л. — Треба ж десь провести час, а там розучимо пісні, вичислюємо грати на музичних інструментах.

Ось як «осучаснили» сектантські методи заманювання в своє гніздо. А молодь ще й як потрібна їм! Огругувати розлітливими сумнівами юні душі, почати їх покортися волі божій, зрештись мирського життя (отже, відособитись від громадськості, від виконання обов'язків перед суспільством)... Тому так і полюбляють за молодими сектантські верховоди.

У вас горе?.. Прекрасно: для «братів» і «сестер» — радість. Таке блаженство та благородство розіграють, справжнісінькі тобі ангели. І моральну та матеріальну підтримку пропонують, і вітають... Але тоді, коли вже потрапив леговірний у ці тенета, все згадають, за все пред'являть рахунок.

У селах Павлівці та Сverdлівці, нічого критися, ще багато євангельських християн-баптистів. І місіонерсько-проповідницьку діяльність вони поживають. Як же діють первинна організація товариства «Знання», комсомольська організація когоспу імені Жданова?.. Активісти споглядають, планують, розробляють заходи і... чекають, аби хтось із Світловодська чи то з обласного центру приїхав та провадив роботу з сектантами, читав лекції, роз'яснював реакційну суть сектантства, вів бесіди з віруючими та з молоддю, яка потрапляє під вплив оперативних, досвідчених проповідників. Не цікавляться релігійною обстановкою в селах керівники когоспу та сільської Ради.

— Сектанти?.. Є, є в нас, знаємо таких, — далі ця розмова діло не йде.

А що ж Світловодський міськком комсомолу?.. І перший, і другий секретарі — люди нові, працюють всього кілька місяців. Саме їм потрібно вдатися серйозно до конкретної і ділової атеїстичної пропаганди. Тонкий і тактовний підхід до кожного віруючого, цілеспрямований комплекс масових заходів, повсякденна турбота про ідейне та духовне оздоровлення тих, хто потрапив під вплив віруючих — ось з чого слід починати.

Переглядаю перспективний план атеїстичних заходів на 1976 рік. «Заслухати на бюро діяльності комітету комсомолу когоспу імені Жданова по атеїстичному вихованню молоді», прочитати лекції, організувати кутки, виставки... Яка практична робота очікується за ними — доводиться лише уявляти. Першочергове ж завдання — глибоке вивчення релігійної обстановки, а потім — вміла, тонка індивідуальна робота з тими, хто потрапив у тенета «ловців душ».

Зацікавити молодь добре організованим дозвіллям, залучати її до участі в громадському житті, в художній самодіяльності. Не тягнути мушкетерів юнаків і дівчат до сектантського оркестру, не вивчати архайні й незрозумілі безглуздістю своєю псалми. Співатимуть наших, радянських пісень, славятимуть не міфічного бога, а сьогодення, будуватимуть щасливе краще життя.

Про це треба серйозно подумати міськкому комсомолу, і саме в цьому напрямку конкретизувати свою діяльність та суворо спитати з тих, чия пасивність і байдужість дозволила сектантам калічити юні душі.

Н. НЕГІНА,
спецкор «Молодого комунара»,
Світловодський район.

лась в учбо-
тренувальному
загоні, потім
випробувальні
рейси... і поча-
лась захоплена
й цікава ро-
бота.

незвичайний вчинок. В роботі
Тані таких випадків чимало.
Трапляються, звичайно, й
вередливі пасажирки. Ось не-
давно летіла до Києва паса-
жирка. То скаржилась, що їй
холодно від вентилятора, то
просила його увімкнути. По-
тім незадоволено поглянула

— весело махнув рукою пов-
ний чоловік з козацькими ву-
сами, я, бабусю, у багажнику
залишив найдороччий пода-
рунок — мед від куми... Так
що про свої кошки не
гурбуйтеся...

Пасажирки дружно засміялись.
І такі амовили стареньку.
Таня мимоволі посміхається,
згадуючи цей випадок. Вона зди-
увалася, коли саме її обрали до
членів ради бортпроводників. Ко-
мандир екіпажу В. С. Васильчен-
ко сказав, що працює вона «де-
яко й красиво». Тані здається,
що працює вона, як усі, і нічого
особливого в роботі її немає. Та
не гірші за неї й Наташка Гаври-
ка й інші дівчата, подяк від па-
сажирів мають, мабуть, не
менше.

Одна тільки незручність —
вільного часу робота залишає ма-
ло. Але навіть і це, вважає Таня,
їй на користь — адже інакше
не навчись цінувати час. Тіль-
ки тоді, коли на обліку кожної
хвилини, починаєш усвідомлювати
їх цінність.

Таня уявляє, як після останньо-
го рейсу спуститься східними лі-
така, як її Владик, вирвавшись
з татошніх рук, побіжить їй на-
зустріч по ринучому снігу.

— Мамцю, прилетіла... —
радісно закричить синок і
пригорнеться обличчям до
знайомого кітеля з блискучи-
ми гудзиками. А завтра її ро-
бочий день почнеться знову
синім зимовим ранком. Сріб-
лясте від снігу льотне поле
зустріне її темним силуетом
літака.

І в салоні з'явиться усміх-
нена його господарка — Таня
Мальцева.

— Доброго ранку, шановні
пасажирки. Наш екіпаж, кот-
рий виконує рейс за маршру-
том «Кіровоград — Київ», ві-
тає вас на своєму борту.

Т. БРАТЧЕНКО.

м. Кіровоград.

Комсомолка Людмила Красноштан прийшла на
взуттєву фабрику після закінчення школи і пройшла
під керівництвом досвідченої робітниці. Вона —
ударник комуністичної праці. Четвертий клас Кіро-
воградської взуттєвої фабрики, де вона працює, за-
клав дев'ять п'ятирічків виконав достроково, а ви-
пущені на рубіжі десятиріччя — п'ятирічків якості —
коштовності змін, яку очолює Людмила Красноштан,
працюють з завзяттям. До відкриття XXV з'їзду
КПРС буде виготовлено фабрикою 22 тисячі пар
взуття із Знаком якості.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ГОСПОДИНЯ ЛІТАКА

СТРУНКА дівчина в синьому
стюмі бортпроводниці по-
вільно йде салом пасажир-
ського літака. Граціозність її
рухів, спокійний приймний го-
лос і привітна посмішка непо-
мітно створюють затишок для
тих, хто в повітрі. Робота Те-
тiani Мальцевої здається та-
кою ж легкою, як її кроки в
салоні. Але це зовсім не так.
От хоча б зараз. Знову на дві
години затримується виліт.
Метеорологічні умови. Нерву-
ють пасажирки, переживає й
вона, бо нічим їм зарадити не
можє. Таня й сама ніколи то-
чно не знає, коли закінчиться
її робочий день. Інколи дово-
диться до ранку сидіти в аеро-
порту й чекати льотної погоди.
І, не зважаючи на всі ці не-
сподіванки та прикраси, неза-
лежно від настрою треба бути
«у формі».

Кілька місяців вона навча-

Шодня — нові люди, нові міс-
та, і кожен рейс здається по-своє-
му неповторним. Ця романтика
привабляє новеньких. Покинула
вона і її. Але де романтика, там
завжди труднощі, часом зовсім
прозаїчні. І котра не витримує,
та не довго залишається у стю-
ардесах. Такі вже умови праці
нічого не влієш...

Вона часто згадує свій пер-
ший рейс. Це було і тривало,
святковий настрій пасажирів не-
редавався їй, і всі обставини
здавалися по-весняному радіс-
но.

А потім — інший політ «Ленін-
град — Мінськ — Кіровоград».
Серед пасажирів Таня помітила
стареньку бліду жінку. В польоті
їй стало погано з серцем. Таня
відразу підійшла до неї, щоб до-
помогти. Перевірила пульс, при-
несла валеріанових крапель. Не
відходила від хворої протягом
усього польоту.

А коли літак приземлився,
вона провела бабусю до
аеропорту допомогла їй взяти
таксі. Старенька дякувала їй,
наче дівчина зробила якийсь

на годинника: «Коли ж ми,
нарешті, полетимо?».

— Ми у польоті вже три
хвилини... — відповіла Таня.

Пасажирка обурилася, чому
бортпроводниця не попереди-
ла її про це, як літак тільки ще
злітав. З'ясувалось, що вона
летіла вперше і хотіла подиви-
тися у вікно.

Звичайно, що в таких випад-
ках залишається тільки про-
мовчати. Але їй, на щастя, ду-
же мало. Одного разу вона
умовляла бабусю залишити
свої кошки в багажнику. Та
і на хвилину не хотіла розлу-
чатися із своїм «добрим».

Допомогли пасажирки.

— Тітонько, у мене в бага-
жнику залишився портфель з
майбутньою дипломною, і то-
я не хвилююсь, — заспокоїв
юнак в окулярах.

— Е-ет, що там диплома,

ДІВЧАТА БУДУТЬ ПЕДАГОГАМИ

До нас, у Панчівську
середню школу Ново-
миргородського райо-
ну, на практику прибу-
ли студентки філоло-
гічного факультету Кі-
ровоградського педа-
гогічного інституту іме-
ні О. С. Пушкіна Вален-
тина Гладка та Надія
Ляшенко.

Вони старанно готували-
ся до занять, мали глибо-
кі знання, їхні уроки зав-
жди були захоплюючими,
цікавими. Вміло користу-
валися технічними засоба-
ми, грамзаписом, обіє-
мають хорошу дикцію,
вміють художньо читати,
вчили цитувати своїх уч-
нів.

Але цим не обмежували-
ся роботи практиканток. Вони
організували і провели
два цікаві літературні не-
сери для учнів молод-
ших і старших класів, бра-
ли активну участь у про-
веденні тижня української
літератури в школі, виго-
товляли літературні карти
для 8 і 9 класів, літерату-
рну карту Кіровоградщини.

Дуже добре, що Ва-
лентина й Надія знають
і люблять піонерську
та комсомольську ро-
боту. На виховних го-
динах вони провели
змістовні бесіди про
грудневий Пленум ЦК
КПРС, про проект ЦК
КПРС до XXV з'їзду
«Основні напрями роз-
витку народного госпо-
дарства СРСР на 1976
— 1980 роки».

На заняттях комсомоль-
ської політшколи «Наш
Ленінський комсомол»
зробили цікаві доповіді з
використанням літератур-
них творів про участь ко-
мсомолу у Великій Вітчиз-
няній війні та у повстанно-
му будівництві.

Молодці, дівчата! І
ще всі вчителі висло-
вили щиро подяку всім
працівникам Кірово-
градського педагогіч-
ного інституту за те,
що готують для шкіл
хорошу чудову зміну.

М. СТОЯН,
учитель мови і лі-
тератури.
Новомиргородський
район.

Розмову запропо-
нували продовжити
самі читачі. Ми вже
мали нагоду під руб-
рикою «Двоє» бачити
публікації, в яких
йшлося про стосунки
між юнаком і дівчи-
ною, про їх дружбу,
говорили про те, що
«немає вогню» —
вогню любові чудес-
нішого... А якщо
двоє стали під шлюб-
ним вінцем?

...ПЕРШИМИ до моло-
дят з дарунками
підійшли батьки. На таріл-
ці — два келихи вина і
десять «сторублівків».

— Даруємо вам гроші,
щоб були хороші.

Підходили до столу гос-
ті. Рідний дядько Володи-
мира поклав перед наре-
ченою килим і двадцять
п'ять карбованців, дружи-
на старшого брата — чай-
ний сервіс. Потім дарува-
ли інші...

Схеміла свашка, яка
сиділа перед молодим по-
дружжям, сказала своїй
сусідці:

— Я вже нарахувала
більше двох тисяч. Оце
будуть щастливим, наш
Володя і Катя! Ще тільки
починають сімейне життя,
а вже все мають. Григо-
рій Петрович казав, що
завтра привезе дочці че-
ський меблевий гарнітур.
А мама Володимира холо-
дильник купила їм. Бага-
та наречена! От тільки
квартира... Якщо підуть в
найшпир — одразу поста-
ряться. Бо в чужій хаті
все не так — те не там
поклали, туди не ринайся...

Але Григорій Петрович
і що проблему передба-
чав. Через тиждень після
весілля сказав дружині:

— Хай вони живуть
тут, на Черемушках, а ми
поки що на дачі. Потім
купимо якусь хатину на
Кушівці. Нам менше тре-
ба, а вони ж молоді...

Так і зробили.
Раптом після медового мі-

ПІСЛЯ ВЕСІЛЛЯ...

сяня Катя прибігла до своєї
матері:

— Позичте грошей.
— Скільки?
— Тисячу.

— Та ти ж якраз стільки
отримала за страховку.
— Вони цілі. Володимир ба-
тько обіймає таку ж суму. Ку-
пуватимемо «Жигулі». Тут
одні продає...

І придала таку автома-
шину.

— Що їм треба?
— У мене немає багатипи-
лого кримінального плаття. —
Катя турнулася до чоловіка і
вже переконана, що він ска-
же: «Купимо!»

Але Володимир наважся:
— У тебе ж є біле і бе-
жове.

— А мені личить голубе.
— Де ж грошей взяти? От-
римай зарплату — на гараж
треба.

— То позич у батька.
— Більше не піду з таким
до нього. Соромно вже...

Молода дружина насурино-
нилася:
— Ти мене не любиш...

І в пекло скаржилась ма-
тері:

— Чому для мене шкода
півсотні. Хіба це чоловік?
І в плач...

Прийшов з роботи бать-
ко. Забідкався, побачивши
заплакану дочку:

— Що сталося?

Дружина починає посп-
лювати сімейну «драму».

— Він її не любить.

Гроші на книжку складає.

А для Катини плаття жа-

ліє купити. По-
сварились. Яко-
гось дня, ка-
же, прийшов
пізно додому.

Може знайшов
іншу, багат-
шу...

На очах у
Каті — ще біль-
ше сльоз. А ма-
ті продовжує:

— Казала ж,
що треба бу-
ло почека-
ти з цим ве-

сказав: «Виходить заміж
найкраща наша донька.
Їй потрібно придати гар-
не придбати. Сама, за
свої, зароблені її ж рука-
ми гроші, хоче купити, а в
магазині нема...».

І вона везла до нової хати
(яку когось допоміг побуду-
вати — як сумлінний трудо-
вник) телевизор, меблі, пальто
і дорогу сумку. На весілля
теж були дарунки — від ко-
гось. Від товаришів з фер-
ми — за робочі руки, за
красу душі. Так, не айсено
була багата наречена. Але
після весілля перше слово з
її уст було не про речі, які
набула власним трудом.

— Тепер в нас дім при-
йдуть люди, — сказала чо-
ловікові, — щоб подивитися на
наше щастя. І ми ти теж по-
винні піддячити добром...

А потім додала: — А я, як
забрати сюди твоїх старень-
ких?

— А твоїм я сам перекрию
на хаті дах...

Вони безпомілково пі-
знавали своє щастя і ду-
мали про дорогих їм лю-
дей. А в Катерини і Во-
лодимира починалось все
по-іншому. І їхні батьки, і
вони самі хотіли побачити
світло нового дня з ната-
сованої всіляким майном
квартири. Молодята на-
віть не уявляли, звідки
взялися ті гроші, за які
куплені імпортні речі і
«Жигулі». Катерина тіль-
ки-но закінчила десятиріч-
ку, а Володя повернувся з
армії (перед цим було
профтехучилище). Вони
тішилися тепер розмаї-
тими книжками і
кримпленами, «супер» со-
бі головні, якби «супер»

тіш ще кілька сот у бать-
ків, щоб побудувати га-
раж. Але ж «без праці,
як підкреслював Ушні-
ський, — сімейне щастя є
не що інше, як романтична
химера».

Чулн й прозорі Катя-
ринині батьки: «Ми мали
одні стілець, а трагедії не
було. Зате незгасно тоді
наляло розкритені по-
чуття обох закоханих. І во-
ни садили своє райдеро-
власними руками. Так і в
молоді з Надякою. Він
вважав найбільшою при-
красою в хаті її, свою
дружину. А вона тішилась,
що вриголублена сплячи-
ми і добримі руками, на
яких вогніті змага живи-
лого дня і зерно життя.

Бо справжній любов.

Без фальшивої краси.

Там, на Черемушках, в
Кіровограді, двоє заруча-
лись, не знаючи, що вони
в своє повзліття такі не
стали дорослими. А тут, в
Надяку, до нової хати
занесли скарб, який тя-
жіниме назавтра ще біль-
ше. Бо скроплений віп з
чистої криниці справж-
нього кохання...

М. ВІНЦЕВИЙ.

Від редакції: Автор цих
рядків навімисне не про-
довжив міркувань про та-
ку ситуацію в стосунках мо-
лодих людей після весі-
лля. Що скаже з цього
приводу читач?

А з-під дуба джерельце

А з-під дуба джерельце —
Хлоп на білосніж...
Журу журить голонина:
«Ой, чому я не дівчина?».
А якби дівчина я —
Написала б з джерельця,
Журу кипула б у воду.
Залишила б собі вроду.
Вилеза б річку, паче стрічку,
Говеза б весну-сестричку:
«Іди, весно, у гаї,
В молоді літа мої!».
А з-під дуба джерельце —
Хлоп на білосніж...
Журу журить голонина:
«Ой, чому я не дівчина?».

Клавдія БАШЛИКОВА.

с.м. Балахнівка
Петрівського району.

ДОСВІТКОМ дід Ригір взяв косу й почав лагодити до колгоспного саду. На рові, коло старішої груші-дочки, його вже піджидав одинокий Степан, що сторожував уночі.

— Гук! — чіпляє Ригір своє причадала на взохлу гілляку, та виймає з кишені заковану криваву лопатку. По тому дозго розминає шарудливими пальцями маленьку торбинку з махрою, шпінку сіє на зіжмаканий класот газети Степанові, а тоді натовкує рудим злом чорну головешку кривавою.

Курив так, наче язички ковали з кривавим димом. А як сонце розвіяло перші висвітлі, дідозі очі зраділи, налилися молодим блиском, мов тільки-но очумалилися.

— То я пішов, Степане, — поклав на плече косу-блискавицю і потрусив сивиною над мозолястою стежкою: потопав у сад...

До обіду над яром співала дідова мантичка. Косив отаву. Дотягнув до кручі, моргнув кущами брів — аж роса звітні посипалась. Поволеньки спустився рівняком до срібного блиску джерельця. Черинув лопухом холодної блакиті і втопив у ній довжелезні вуса.

Поки анкабавка з кручі, сільські хлопчакі вже розкошували на кристаліх яблунях.

— Гук, бісові діти, — вхопив молодого

йому літ з двадцятьма назад, от-бо догнав би отих лобуряк та з вух варяниць поробив. Знали б хлопці, як підвешити дерево. Ет, не такі діти пішли, як ото коліси були. Бо хіба скалічить деревину хоча б Степан? Зазнав горя чоловік на війні, без руки лишився. А десь у нечінках йому й досі сидить осколок...

Зітхнув, поволеньки звівся — тріснули кістки в ногах: старі. Ступив до стежки, бо й травицю не треба тонтати. І вона жива — має серце та очі — ранком ото як виблискують проти сонця! Мов журавель ступав по стежці. Важко так. Бо, що й казати, зазнав і він, Ригір, лиха на своєму віку. Не воював, правда, останньої війни: в запасі держали.

— Посидьте, дядьку, з донькою. Хіба ж можна кинути таку красуню? — і досі в тямках дідові веселий комісар Герешко, котрий тоді його в запас напхав. — Ждіть свого, — сказав на прощання.

Ждав Ригір та й діджався на свою голову. Повне село чужинців насунуло. Поткнувшись ніде. Сидів на лежанці, лопки не припекла його там якась болячка. Подався крадькома до лісу, мов би по дрова, бо й сокиру та мотузку з собою прихопив. Думав партизанів знайти. Два дні і дві ночі блукав. Виморений та сердитий — вертав до дому. Як підходив до воріт, серце йому: «гуп-гуп». Чуло біду... Як взявся за клямку, ослух від благоголю рідного крику, як ступив на поріг, осліп від зблиску дівового тіла. Тільки, як вужем зметнулася над ліжком зелена тінь чужинця, відчув у руках сокиру. Генців поперед себе, лиш держака слізьми оцупок опинився в долонях.

Опам'ятався Ригір, як червоні півні заплігали довкола. Жбурнув окригавлений оцупок на палаючу хату й шодуху погнався городами до річки. Хотів утопитися, та не стало сил дочекати. Упаз посеред левади в отаву і заривав до землі.

Як стемніло, поховав у саду цьому, над яром, свою доньку, спалену красу її...

Болить той спогад, і дід простеє швидко, аби якось втекти від гірких дум. Та ось зупиняється: перед його зором борсається в павутинні золотиста комаха.

— От біденька, — кладе бджілці на горбок долоні. — Лети, роботяго.

І знову спогади наздогнали. Бо хіба може Ригір забути, як позаторік, отут через сад, навропець, хотіли дорогу пробити. Прихорів він тоді саме. Та як почув, що вже мають рубати просіку, де й поділася болячка. В спільному одязі прибіг до саду. А тут уже й кілочки порозтінкували, на рові бульдозер вуркоче, на діда блимає сивим ножем.

Як ухопив тоді косу, та по кілочках. Помітив геть до єдиного. Тоді котрийсь з тих «будівельників» присікнався, начальник чи що:

— В'яжіть цього білого дурня! — кричить.

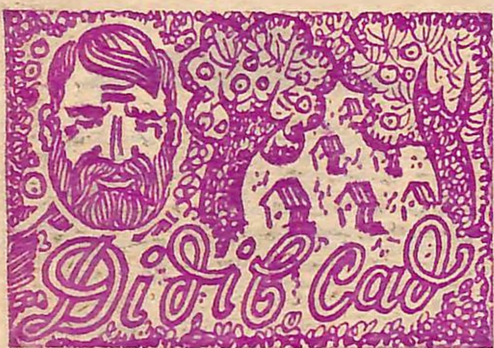
Ото Ригора злість напала за ті слова: гонів трое гнався з косяю за тим начальником.

Скільки ж попотягали потім за те. Та знайшлися в «інстанціях» добрі люди, захистили. А саду не тронули. І понині обіймає його пугінь, тепер — асфальтовий...

— Гук! — примушується дід під старою яблунею. Йому на коліна падає дозрілий плід. — Ні, яке! — кладе на долоню рум'яне яблуко.

Вуса його рогатіють, підстибують над потеплілими губами, а в слибокх крипинях очей по вінця набирався людської доброти. Живо-живісінської...

Микола УСПАЛЕНКО.

ОПОВІДАННЯ

кропива і підтопцем за ними. Скрипнула молода гілка, а Ригору — мов хто ножем по серцю.

— У-у, обясниши...

— То чого так лютуєш? — це не втерпіла Горпина, сестра Ригора, що саме несла йому обідати. — Чи мало дозвруг цієї зелені...

Дід зле куштить вишівлі брови, кидає об землю лхким злом і йде до покличеної яблунки, бурмоче лайку.

— Годі тобі, — знову Горпина. — На, — з серцем тиче вузлик.

Глянув: наче вперше побачив. Взяв обід й швидко вернув до куреня. Поклав там вузлик, й дозвенько товкся на сні.

— Де ж це ти запропала, капосна? — бурмотав аж курінь йому був малий. А коли між пальцями ворухнулася, нарешті, волохата мотузка, дід вхопив її, наче в'юна, і зрадів мов дитина.

— Ач яка, — трохи відхекався, а тоді взято помінив траву до палічки.

— То поїж спершу, — зовсім сердиться Горпина. — Вхолоне ж. — А тоді спроволомає рукою: «Що старе, що мале — один розум».

Ригір тим часом розгрібає суху землю під стовбуром дерева, вишкрібає свіженької і притрушує нею рану яблунці, яка вже й слізно спалакнула, поки шукав проклятої мотузку. Щось мовив тихо й обережно, підв'язав відчакнуту гілку.

...Гай-сай. Старезний уже дід. Коли б то

ПОГОДА В ЛЮТОМУ

Лютий — останній холодний місяць зими.

За багаторічними даними мінімальна температура повітря буває від мінус 34 градусів до мінус 35 градусів, але в роки, коли лютий місяць дуже теплий і максимальна температура повітря досягає 12-15 градусів тепла. В лютому відбувається перехід середньодобової температури через мінус п'ять градусів в сторону її підвищення.

Лютий в цьому році передбачається звичайним. Середньомісячна температура повітря 4-6 градусів морозу, а місячна кількість опадів 25-35 міліметрів — близько нор-

ми. В першій декаді переважатиме мінлива хмарність, в окремі дні сніг, хуртовина. В середній декаді спостерігатимуться тумани; різке коливання температури повітря: вночі від 15-20 градусів до 5-10 градусів морозу, вдень від 8-13 градусів морозу до 4 градусів морозу та одного градуса тепла.

Але в другій та третій декадах в більшості днів, переважатиме значна хмарність, часом опади, в окремі дні хуртовина, місячним ожеледь, тумани.

Підвищення температури повітря: вночі 0-5 градусів морозу, вдень 0-5 градусів тепла, але в кінці цих декад відбудеться короткочасне зниження температури.

Вітер переважатиме зміни-

го напрямку 5-10, часом 12-15 метрів на секунду.

О. ЖАРИКОВА,
агрометеоролог Кіровоградського гідрометбюро.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

Наша адреса і телефони

316030. ГСП Кіровоград-50, вул. Луначарського, 35. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу психічної роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 11033,

Індекс 61107,

Зам. № 42,

Тираж 60 000,

ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М).
9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. Мультифільм. (М). 9.55 — к. т. «Очепидне — нечепидне». (М). 10.35 — к. т. «Клуб кіноподорожей». (М). 15.00 — к. т. На у ко во — популярний фільм. (М). 15.15 — «Ми знайомі з природою». (М). 15.35 — «Музичні зустрічі». (К-д). 16.05 — «Назустріч ХХV з'їздові КПРС». Соціальний портрет колективу автозаводу «Комунар». Передача 1. (Запоріжжя). 16.35 — «Рубежі десятиліття». (К-д). 16.50 — «Мандрівки Гнатика-попаника». (К-д). 17.10 — «Партій білі». Теленарис. (Львів). 17.25 — Концерт фортепіанної музики. (Донецьк). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — к. т. «У жовтому кутку». (М). 18.30 — к. т. Л.В. Бегхонен. Соціалістичний портрет для скрипки і фортепіано номер 4. (М). 18.50 — к. т. «9-а студія». (М). 19.50 — к. т. Фільм-спектакль «Із замиску Лопатина». К. Симонів. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Продовження фільму-спектаклю. (М). 22.20 — к. т. Фільм-концерт «Мрія». По закінченні — новини.

ВІТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М).
9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. Мультифільм «Казка починається». (М). 10.00 — к. т. К. Симонів. «Із замиску Лопатина». (М). 11.55 — Наша афіша. (К). 15.00 — «П'ятирічка якості і ефективності». Розповідь про Побузький шкільний завод. (К-д на Республіці). 16.10 — Теленарис «Партій білі». (Донецьк). 16.35 — «Цей рік талантів». (Харків). 16.55 — «Зірочка». (Львів). 16.55 — «Назустріч ХХV з'їздові КПРС». Соціальний портрет колективу автозаводу «Комунар». Передача 2. (Запоріжжя). 17.25 — «Рубежі десятиліття». (К). 17.30 — «Лопатина і закон». (М). 18.00 — «Говорять делегати ХХV з'їзду Компартії України». (К-д). 18.15 — к. т. «У кожного малюнок — сонце». (М). 18.30 — «Екран запрошує». (К-д). 19.00 — Телесвіт. Док. фільм «Із снігової степу». (М). 20.05 — к. т. Музичні вечори для юнацтва. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «Це не може бути». (М). 22.30 — к. т. «Світає парадний армії СРСР А. Огінець». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА.

19.30 — Кіножурнал. (К). 19.40 — Худ. телефільм «Як гартувалася сталь». 3 серія. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Літній». Вистава «Людина зі сторони». В перерві — вечірні новини.

СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М).
9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. «Міліт рики». (М). 10.00 — к. т. Худ. телефільм «Моя величність». (М). 11.15 — к. т. Концерт майстрів мистецтва. (М). 15.20 — Наша афіша. (К). 15.25 — «Рубежі десятиліття». (К). 15.30 — На у ко во — популярний фільм «Життєва лінія». (К). 16.30 — «Назустріч ХХV з'їздові КПРС». Соціальний портрет колективу автозаводу «Комунар». Передача 3. (Запоріжжя). 16.50 — «Літній». (М). 17.10 — Док. фільм «Партій білі». (Львів). 17.15 — Теленарис «Партій білі». (К-д). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — к. т. «На ХХV з'їздові Олімпійських ігор». 1. Шоденник. (Львів). 20.15 — к. т. Мультифільм для дорослих. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «Віра і вісність». (М). 22.35 — к. т. «На ХХV з'їздові Олімпійських ігор». 1. Шоденник. 2. Хокей. Збірна ЧСРР — збірна Фінляндії. (Львів). В перерві — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА.

12.00 — Худ. телефільм «Польова квітка». (К). 12.30 — Фільм-концерт «Пародій талантів». Факельний збірний. (К). 15.00 — Телесвіт. Док. фільм «Час, сирині, люди». (М). 15.25 — Фільм — дітям «Коралка крапка кома». (М). 16.45 — «Наука-сьогодні».

з 2 по 8 лютого

ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М).
9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. «Відукляний, сурмачі». (М). 10.00 — «Вісті». (К). 19.00 — «Плані партії — плани народу». (Донецьк). 19.45 — Кіножурнал «Рокі долі». Частина 2. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Назустріч ХХV з'їздові КПРС». Полтавська область. (Харків). 22.30 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.00 — Новини. (М).
10.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 10.30 — к. т. «Відукляний, сурмачі». (М). 10.45 — к. т. «На ХХV з'їздові Олімпійських ігор». (Львів). 11.55 — Наша афіша. (К). 14.55 — «Екран молодих». (Донецьк). 15.45 — «Назустріч ХХV з'їздові КПРС». Соціальний портрет колективу автозаводу «Комунар». Передача 4. (Запоріжжя). 16.30 — к. т. «Спідружність». Соціалістичний портрет. (ДРВ). (М). 17.00 — к. т. «На ХХV з'їздові Олімпійських ігор». (Львів). 18.00 — «Говорять делегати ХХV з'їзду Компартії України». (К-д). 18.15 — «Літній». (М). 18.45 — к. т. Концерт ансамблю «Дружбів». (М). 19.10 — к. т. «Відукляний, сурмачі». (М). 19.45 — «Назустріч ХХV з'їздові КПРС». Полтавська область. (Харків). 20.10 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «На ХХV з'їздові Олімпійських ігор». 1. Шоденник. 2. Хокей. Збірна ЧСРР — збірна Фінляндії. (Львів). В перерві — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.00 — Док. телефільм. (К-д). 10.40 — Наша афіша. (К). 10.45 — 1. Людина зі сторони. В перерві — новини. (К). 15.00 — «Кіножурнал». (М). 16.00 — «Шахова школа». (М). 16.30 — «Рубежі десятиліття». (К). 16.35 — «Щедрий талантів». Концерт. (Львів). 17.15 — Теленарис «Партій білі». (К-д). 17.30 — «Республіканська фізико-математична школа». (К). 18.00 — Реклама. оголошення. (К). 18.30 — Музичний фільм «Співачка». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — Худ. телефільм «Як гартувалася сталь». 6 серія. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Концерт. В перерві — вечірні новини. (К).

П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М).
9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. «Відукляний, сурмачі». (М). 10.00 — «Вісті». (К). 19.00 — «Плані партії — плани народу». (Донецьк). 19.45 — Кіножурнал «Рокі долі». Частина 2. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Назустріч ХХV з'їздові КПРС». Полтавська область. (Харків). 22.30 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА.

12.00 — «Телесвіт». (К). 12.30 — «Польова квітка». (К). 13.00 — «Пародій талантів». Факельний збірний. (К). 15.00 — Телесвіт. Док. фільм «Час, сирині, люди». (М). 15.25 — Фільм — дітям «Коралка крапка кома». (М). 16.45 — «Наука-сьогодні».

СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М).
9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. «Відукляний, сурмачі». (М). 10.00 — «Вісті». (К). 19.00 — «Плані партії — плани народу». (Донецьк). 19.45 — Кіножурнал «Рокі долі». Частина 2. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Назустріч ХХV з'їздові КПРС». Полтавська область. (Харків). 22.30 — Вечірні новини. (К).

«Розповіді про художників». Наредний художник СРСР Е. Кірич. (М). 11.30 — к. т. «На ХХV з'їздові Олімпійських ігор». (Львів). 11.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 12.00 — к. т. «Пародій талантів». (Донецьк). 12.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 12.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 12.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 13.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 13.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 13.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 13.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 13.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 14.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 14.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 14.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 14.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 14.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 15.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 15.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 15.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 15.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 15.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 16.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 16.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 16.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 16.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 16.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 17.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 17.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 17.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 17.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 17.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 18.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 18.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 18.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 18.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 18.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 19.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 19.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 19.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 19.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 19.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 20.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 20.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 20.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 20.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 20.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 21.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 21.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 21.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 21.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 21.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 22.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 22.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 22.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 22.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 22.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 23.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 23.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 23.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 23.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 23.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 24.00 — «Пародій талантів». (Донецьк).

«Розповіді про художників». Наредний художник СРСР Е. Кірич. (М). 11.30 — к. т. «На ХХV з'їздові Олімпійських ігор». (Львів). 11.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 12.00 — к. т. «Пародій талантів». (Донецьк). 12.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 12.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 12.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 13.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 13.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 13.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 13.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 13.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 14.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 14.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 14.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 14.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 14.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 15.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 15.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 15.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 15.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 15.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 16.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 16.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 16.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 16.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 16.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 17.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 17.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 17.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 17.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 17.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 18.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 18.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 18.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 18.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 18.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 19.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 19.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 19.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 19.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 19.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 20.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 20.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 20.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 20.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 20.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 21.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 21.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 21.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 21.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 21.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 22.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 22.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 22.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 22.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 22.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 23.00 — «Пародій талантів». (Донецьк). 23.15 — «Пародій талантів». (Донецьк). 23.30 — «Пародій талантів». (Донецьк). 23.45 — «Пародій талантів». (Донецьк). 23.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 24.00 — «Пародій талантів». (Донецьк).

«Розповіді про художників». Наредний художник СРСР Е. Кірич. (М). 11.30 — к. т. «На ХХV з'їздові Олімпійських ігор». (Львів). 11.55 — «Пародій талантів». (Донецьк). 12.00 — к. т. «Пародій талантів». (Донецьк). 12.